

N:o 39.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 maj 1890.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts
proposition angående befrielse från utgifvande till kronan
af vissa s. k. skilnadsarrenden.*

(Statsutskottets utlåtande n:o 17.)

Till Konungen.

Sedan Riksdagen i skrifvelse den 13 maj 1889 anhållit, att Eders Kongl. Maj:t, efter utredning i afseende å den eftergift, som skäligen skulle kunna medgifvas de arrendatorer af kronoegendomar, hvilka på grund af före 1884 års början ingångna, af annan orsak än vanhäfd förverkade kontrakt, vore skyldige att före arrendetiden intill den 14 mars 1889 erlägga så kallade skilnadsarrenden, täcktes till Riksdagen inkomma med det förslag, omständigheterna befundes föranleda, har Eders Kongl. Maj:t, sedan statskontoret och domänstyrelsen, efter Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i rikets samtliga län hörande,

gemensamt afgifvit infor dradt utlåtande, under åberopande af bilagdt statsrådsprotokoll öfver finansärenden för den 13 december 1889, i proposition af samma dag föreslagit Riksdagen att medgifva, att oguldna så kallade skilnadsarrenden, hvilka tillkommit på grund af arrenden, hvarom kontrakt afslutats före 1884 års ingång, måtte derest icke kontraktet blifvit förverkadt genom vanhäfd eller arrendet vore att hänföra till de i kongl. kungörelsen den 13 juli 1887 bestämda undantag, arrendatorerne för arrendetiden intill den 14 mars 1889 eftergifvas och i kronans räkenskaper afskrifvas.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit har af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 3 maj 1890.

Med undersåtlig vörndnad.